

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1419

гр. София, 19.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **1795** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 АПК.

Образувано е по жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя И. Й. срещу Заповед № 71/30.01.2020 г. на директора на ОД БХ, [населено място], с която е разпоредено да бъде заличена регистрацията на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Разсадника, общ. М., стопанисван от жалбоподателя, както и да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по ЗВД на обекта, с № 16020/15.05.2018 г., издадено от ОДБХ-М..

В заповедта е посочено, че на основание чл. 138, ал.8 ЗВД, обжалването не спира изпълнението ѝ.

С молба, депозирана от 19.02.2020 г., жалбоподателят е направил искане за спиране на допуснатото със закона предварително изпълнение. За спирането на предварителното изпълнение, жалбоподателят излага съображения за това, че ако се премахнат животните от обекта, за него ще настъпят значителни вреди, които ще бъдат скъпо и трудно поправими. Ще са наруши производствения цикъл, ще се унищожи наличната генетика /репродуктивни свине майки и нерези/ в обекта, за възстановяването на която ще бъде необходимо много време и значителни средства. Също така, обръща внимание, че ответният орган в писмо от 12.02.2020 г. е посочил, че дружеството има възможност да извърши депопулация /ликвидиране на фермата/, като извърши продажби към кланици и други свинеферми, което означава, че животните в обекта са подходящи за кланици и отглеждане и нямат здравословни проблеми.

По искането за спиране, предвид характера на искането и необходимостта от незабавно произнасяне, на ответника не е давана възможност да вземе становище.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

В протокол № 02/16.0.2020 г. за експертна оценка на регистриран животновъден обект, са обективирани резултатите от извършена проверка на място на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Разсадника, общ. М., стопанисван от жалбоподателя. Становището на служителите, извършили проверка е, че обекта не отговаря на ветеринаромедицинските и хигиенни изисквания и тези за хуманно отношение към свинете.

Със Заповед № 71/30.01.2020 г. на директора на ОД БХ, [населено място], е разпоредено да бъде заличена регистрацията на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Разсадника, общ. М., стопанисван от жалбоподателя, както и да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по ЗВД на обекта, с № 16020/15.05.2018 г., издадено от ОДБХ-М.. Със заповедна е разпоредено да се издаде предписание за депопулация на свинете в срок до двадесет дни от получаване на заповедта, от главен инспектор при ОДБХ-М..

С предписание № 1/03.02.2020 г., служител при ответника е дал указание да се извърши депопулация на животновъдния обект, поради неспазване на чл. 139, т.15 и чл. 151, т.14 ЗВД, което да бъде изпълнено до 28.02.2020 г.

От правна страна съдът намира следното:

Заповедта на директора на ОД БХ-М. е издадена на основание чл. 138, ал.1, т.2 ЗВД. Съгласно чл. 138, ал. 8 ЗВД обжалването на заповедта не спира изпълнението. Обжалваната заповед подлежи на предварително изпълнение и искането за спиране на изпълнението ѝ е с правно основание чл. 166 АПК.

Искането е подадено в срок. За молителя е налице правен интерес, тъй като със заповедта е разпоредено да се заличи регистрацията на животновъдния обект и да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по ЗВД на обекта, с № 16020/15.05.2018 г., поради което съдът намира, че искането е допустимо. Искането е направено след подаване на жалба срещу заповедта, в хода на образуваното производство по делото.

Разгледано по същество, искането за спиране е основателно.

Изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт - допуснато независимо дали по силата на закона, или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги изключително сериозно въздейства върху правната сфера и съответно върху икономическия интерес на адресата, тъй като придава изпълнителна сила на един невлязъл в сила индивидуален административен акт. Това изпълнение, дотолкова доколкото актът не е влязъл в сила и не е станал окончателен, винаги съдържа в себе си и потенциалната възможност да причини вреди на адресата, ако впоследствие актът бъде отменен. Въпреки тази потенциална възможност законодателят, в определени случаи, е разпоредил изрично в правната норма, че обжалването няма суспензивен ефект. Какви са били мотивите му за изключението от установения общ принцип на суспензивен ефект на жалбата е ирелевантно, тъй като те нямат отношение към възможността съдът да спре предварителното изпълнение.

Законодателят е предвидил в чл. 166, ал. 2 от АПК кои са предпоставките да се иска спиране на предварителното изпълнение по издадена и обжалвана заповед - причиняване на оспорвания на значителна или трудно поправима вреда - имуществена или неимуществена вреда, което следва да е достатъчно вероятно, подкрепено с представени към жалбата доказателства. При прилагането на цитираната норма трябва да се прецени дали защитата на частния интерес може да бъде

противопоставима на обществения интерес и да го преодолява, като в тежест на молителя е да докаже причинно-следствената връзка между изпълнението на обжалваният индивидуален административен акт и настъпването на значителни или трудно поправими вреди, противопоставими на обществения интерес. Спирането на изпълнението на обжалвания административен акт е вид обезпечаване на жалбата срещу него. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи единствено дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

С оспорената заповед е разпоредено да се заличи регистрацията на животновъдния обект и да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по ЗВД на обекта, с № 16020/15.05.2018 г., както и е разпоредено да се издаде предписание за депопулация на свинете в срок до двадесет дни. В съответствие с чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Жалбоподателят е мотивирал искането си за спиране, като е посочил, че ще настъпят значителни и трудно поправими вреди, тъй като ако бъдат премахнати животните от обекта, същите следва или да бъдат продадени или унищожени, а възстановяването им в последствие ще бъде скъпо и трудно. Спиране на допуснатото по силата на законова разпоредба предварително изпълнение на административния акт при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК е допустимо само при наличието на някоя от двете предпоставки предвидени в разпоредбата - причиняване на значителна или трудно поправима вреда, като за нейното настъпване и за възможният ѝ размер оспорващия следва да представи доказателства. Такива обаче не са представени, нито за нейното настъпване, нито за размера на вредата. Това е така, тъй като както самият жалбоподател посочва, депопулацията може да се извърши чрез продажбата на животните в кланици или други ферми, т.е. продажбата означава реализация на печалба. Депопулацията води до невъзможност за размножаване на животните, но доколкото липсва съпоставка на средствата, които би получил жалбоподателя от продажбата на животните в кланици или други ферми и евентуалните печалби при реализация на продукцията, произвеждана във фермата, не може да се направи преценка дали вреда ще настъпи, както и ако настъпи, дали ще е в значителен размер и съответно дали ще е трудно поправима. Предпоставките по чл. 166, ал. 2 АПК са в тежест на оспорващия, като се касае за оборима презумпция по чл. 138, ал. 8 от ЗВМД, която в случая не е преодоляна, предвид изложеното по-горе. Изложеното от жалбоподателя не очертава реални вреди, които ще настъпят със сигурност, както не очертава техния размер.

Освен това същите не са в състояние да се противопоставят на защитата на държавния и обществен интерес (чл. 60, ал. 1 от АПК), които безспорно имат превес пред частния интерес на оспорващия.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че не са налице предпоставките за допускане спиране на оспорената заповед, с която е разпоредено да се заличи регистрацията на животновъдния обект и да се обезсили издаденото удостоверение за

регистрация по ЗВД на обекта, с № 16020/15.05.2018 г., както и е разпоредено да се издаде предписание за депопулация на свинете в срок до двадесет ден.

Предвид изложеното, на основание чл. 166, ал.4 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя И. Й. за спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона на Заповед № 71/30.01.2020 г. на директора на ОД БХ, [населено място].

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Делото да се докладва за продължаване на съдопроизводствените действия, след изпращане на съобщения до страните за постановеното определение.

СЪДИЯ: